

Arrest

nr. 205 152 van 11 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 3 januari 1996 in het Garwula District, Grand Cape Mount County. Tot wanneer u ongeveer zeven jaar was, groeide u op bij uw ouders en uw jongere broer. Vervolgens verhuisde u naar uw oom in Monrovia en ging u daar naar school. U ronde uw 'twaalfde jaar' af in 2013 waarna uw vader u weerhield om verder te studeren. Terwijl u in Monrovia bij uw oom woonde, bleef u in contact met uw ouders. Uw moeder kwam u regelmatig opzoeken en nu en dan had u telefonisch contact met uw vader.

Uw vader is hoofd van de Poro geheime genootschap van Garwula District. U stelde zich hierbij geen vragen en u heeft als moslim helemaal geen interesse in deze beweging.

Op een dag werd u door uw vader gecontacteerd en hij gebood u om naar Garwula te komen. Hij vertelde u dat hij ziek was. Toen u er arriveerde kreeg u te horen dat u uw vader dient op te volgen in de Poro gemeenschap. Gezien u moslim bent, weigerde u het voorstel.

De volgende dag was uw vader al vroeg vertrokken en keerde hij niet terug naar huis. In de nacht kwamen ouderen van de Poro gemeenschap naar uw ouderlijke huis en uw moeder moest u wakker maken. U werd vervolgens meegenomen naar de Poro bush waar u tijdens uw initiatieritueel getuige was van hoe uw vader werd doodgestoken. U werd vervolgens gedurende drie weken vastgehouden. U vroeg om uw moeder te spreken, wat werd toegestaan. Uw moeder maande u aan om de opvolging te accepteren. U besloot om te doen alsof u de opvolging accepteerde zodat u minder streng werd bewaakt. Op een avond, tijdens het sprokkelen van het brandhout, zag u de kans om te ontsnappen uit de Poro bush. Na een hele nacht stappen bereikte u een dorp. U kon uw oom contacteren en deze zorgde ervoor dat u naar Sierra Leone werd gebracht. Gezien het wijdverspreide netwerk van de Poro genootschap besloot hij dat u beter naar Mali kon gaan. Daar blijft u een drietal weken bij een vriend van hem en vervolgens vatte u uw reis naar Europa aan. Via Spanje en Frankrijk bereikt u uiteindelijk België en vroeg u op 19 juni 2017 asiel aan bij de Belgische asielinstantie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de mensen van de Poro gemeenschap omdat u uw vader dient op te volgen. (zie gehoor CGVS, p 18)

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich niet onmiddellijk na het verlaten van uw land van herkomst of **zo snel mogelijk** daarna heeft gewend tot de asielinstanties van een onthaalland **waardoor de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig wordt aangetast, minstens uw vrees voor vervolging wordt gerelativeerd.** U verliet uw land van herkomst op 16 september 2016 en **u arriveerde in Europa (Spanje) op 20 januari 2017.** U verbleef ruim vijf maand in Spanje en besloot vervolgens om via Frankrijk naar België te komen alwaar u op **19 juni 2017 asiel aanvraagde.** U geeft aanvankelijk aan dat u in Spanje werd geadviseerd om asiel aan te vragen als je problemen hebt in je land van herkomst maar dat je dan steeds van centrum zou moeten veranderen (zie gehoor CGVS, p 17). Vervolgens zegt u dat u werd geadviseerd dat, indien je problemen zou hebben, dat je dan beter naar een ander land zou gaan (zie gehoor CGVS, p 17). **Uw incoherente verklaringen over het al dan niet asiel aanvragen, werpen al een eerste negatieve indicatie op de algehele geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.***

Uw laattijdige asielaanvraag stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte.

Verder is het wel zeer verwonderlijk dat uw vader u pas op zeventienjarige leeftijd zou hebben laten toetreden tot de Poro geheime genootschap terwijl u hem zou moeten opvolgen als leider. Wanneer u wordt gevraagd waarom uw vader u zo laattijdig wilde initiëren, zegt u dat u werd verteld dat u **reeds als kind werd geïnitieerd.** U verduidelijkt dat het op twee of driejarige leeftijd was (zie gehoor CGVS, p 24). Het is echter niet aannemelijk dat u op deze jonge leeftijd zou zijn geïnitieerd daar jongens vanaf hun zes jaar toetreden tot Poro (zie informatie toegevoegd aan de administratieve map). In de Poro bush leren jongens immers om hutten te bouwen, om gewassen te verbouwen en de geheimen van hun stam, wat voor een tweejarige een onmogelijke opdracht is. Bovendien maakt u **geen enkele vermelding van littekens** (behalve op uw vinger wanneer u uw eed diende af te leggen (zie gehoor CGVS, p 18)). Uit informatie blijkt echter duidelijk dat een initiatie onlosmakelijk samengaat met het aanbrengen van littekens en dat er zonder een 'scarification' geen initiatie mogelijk is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Het feit dat u verklaart dat u op tweejarige leeftijd zou zijn geïnitieerd en dat u hier geen enkel litteken van zou hebben overgehouden, is niet geloofwaardig.**

U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat u pas op zeventienjarige leeftijd zou zijn geïnitieerd in de Poro genootschap terwijl u wel zou zijn voorgedragen als de opvolger van uw vader, een hoge priester. Indien u werkelijk uw vader zou moeten opvolgen, is het niet aannemelijk dat u niet eerder met de Poro genootschap in aanraking zou zijn gekomen en dat u kon opgroeien in de hoofdstad. Er kan immers worden aangenomen dat iemand die hoge-priester zou moeten worden een heel leerproces moet doormaken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Bovendien is het wel zeer verwonderlijk dat uw moeder zou zeggen dat **u verwesterd zou zijn** doordat u in de stad zou zijn opgegroeid en dat u Poro moest aanvaarden als uw enige geloof (zie gehoor CGVS, p 20). Indien uw vader en moeder werkelijk voor ogen zouden hebben gehad dat u uw vader als hoofd van de Poro gemeenschap zou moeten opvolgen, is het niet aannemelijk dat ze u naar de stad zouden hebben gestuurd waar u moslim werd (terwijl uw beide ouders traditionalist zijn (zie gehoor CGVS, p 13) en waar u 'westers onderwijs' genoot.

Voorts verklaart u dat uw vader hoog-priester van de Poro society was en dat u dit al wist sinds u klein was (zie gehoor CGVS, p 7). Binnen deze context is het wel **zeer merkwaardig dat u geen enkele (eventueel negatieve) interesse voor de Poro society toonde.** U heeft uw oom, waarbij u bent opgegroeid, nooit vragen gesteld over de geheime genootschap (zie gehoor CGVS, p 11). U geeft bijkomend aan dat u geen interesse had in Poro omdat u moslim bent (zie gehoor CGVS, p 21). Het is wel zeer merkwaardig dat u geen enkele interesse had in de geheime genootschap waar uw vader het hoofd van was. Er kan immers worden verwacht dat u zich toch enkele vragen of bedenkingen maakt bij het geloof en de functie van uw vader. Zeker wanneer u verklaart dat mensen steeds negatief spreken over Poro (zie gehoor CGVS, p 26), mag worden verwacht dat u toch enige reflectie maakt. **Indien uw vader daadwerkelijk het hoofd zou zijn van Poro en u steeds negatieve dingen hoort over deze genootschap, kan van u verwacht worden dat u zich hier enkele vragen over stelt.**

Tevens kan er worden opgemerkt dat u **meermaals verklaart dat u niet veel over de Poro gemeenschap weet** (zie gehoor CGVS, p 11). Indien u werkelijk werd gedwongen om uw vader op te volgen en indien u werkelijk werd meegenomen naar de Poro bush (zie gehoor CGVS, p 5) en daar verbleef tot wanneer u er zou zijn kunnen weglopen en dat u er mee moest doen aan ceremonies (zie gehoor CGVS, p 20, 24), is het niet aannemelijk dat u niet meer kan vertellen over Poro. U probeert uw gebrek aan kennis goed te praten door te verklaren dat u niet bij uw vader woonde (zie gehoor CGVS, p 11). U verklaart echter dat u heel uw leven in Liberia heeft gewoond waarbij mensen steeds negatief over Poro spreken en u zou een tijd in de Poro bush zijn opgesloten. **Binnen deze context is het helemaal niet aannemelijk dat u niet meer weet over deze geheime genootschap.**

Verder blijkt dat **u zich niet erg bewust bent dat Poro een mannenzaak is** (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw moeder aanwezig was toen werd gezegd dat u uw vader zou moeten opvolgen (zie gehoor CGVS, p 19) en dat u even uit de Poro bush werd gehaald om met uw moeder te spreken. Ook wanneer de vrouwelijke protection officer (verder PO) u vraagt of ze lid kan worden van de Poro gemeenschap, zegt u aanvankelijk van wel (zie gehoor CGVS, p 12). **Deze elementen tonen een duidelijk gebrek van voeling met de Poro gemeenschap en tonen nogmaals aan dat u uw gedwongen inlijving niet aannemelijk kan maken.**

Er dient eveneens te worden opgemerkt dat uw oom, die geen lid is van de Poro gemeenschap maar die wel op de hoogte was van de functie van uw vader, u zonder enige bedenking naar uw ouders terugstuurt (zie gehoor CGVS, p 10 en 26). Wanneer u daar hoort dat u uw vader dient op te volgen en vervolgens de hulp van uw oom inroept, zegt uw oom dat het een traditie is en dat hij er niets aan kan doen (zie gehoor CGVS, p 22). Uw oom vertelde vervolgens dat hij bang was en dat u niet naar Monrovia kon terugkomen (zie gehoor CGVS, p 23). Wanneer u vervolgens uit de Poro bush ontsnapt, stuurt hij echter onmiddellijk iemand om u uit Liberia te halen en organiseert hij uw verdere reis. **Het is niet aannemelijk dat uw oom plots zijn angsten aan de kant zou zetten om u te redden uit Poro, terwijl hij initieel, nog voor u zou geïnitieerd worden, zegt dat hij u niet kan helpen en dat hij bang is.**

Voorts kan u niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk wordt gezocht. U zegt dat u in contact bent met uw oom en dat hij u heeft gezegd dat u wordt gezocht in Liberia (zie gehoor CGVS, p 8). Wanneer de PO u hier meer informatie over vraagt, kan u alleen maar zeggen dat hij (uw oom) het weet. U zegt dat uw oom u heeft gezegd dat er mensen naar u op zoek zijn, dat ze rond het huis komen (zie gehoor CGVS, p 8). **U baseert uw vrees uitsluitend op blote beweringen die u op geen enkele manier kan onderbouwen.**

Voorts dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u **geen contact met uw jongere broer, J.S. heeft** (zie gehoor CGVS, p 26). U zegt verder dat **uw broer steeds bij uw ouders in Garwula District heeft gewoond** (zie gehoor CGVS, p 6). Het is echter niet aannemelijk dat u dergelijke verklaringen aflegt terwijl u op Facebook bevriend bent met uw broer en dat hij zelfs op 19 augustus 2017 op een post van u heeft gereageerd (zie administratief dossier). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u aanvankelijk dat u Facebook niet gebruikt. Uit uw handelingen op Facebook blijkt echter dat u de dag voor het gehoor (op 10 september 2017) een post heeft geplaatst. Wanneer u wederom wordt geconfronteerd met uw ongeloofwaardige verklaringen, zegt u dat u inderdaad Facebook heeft gebruikt maar dat u zelf geen telefoon heeft (zie gehoor CGVS, p 27). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u naar St-Mary Catholic school ging (zie gehoor CGVS, p 9). U legt bovendien uw studentenID van deze school voor (zie verder). Uit het Facebookprofiel van uw broer blijkt dat hij eveneens naar de St-Mary Catholic school ging (zie administratief dossier). Het zou wel zeer toevallig zijn dat er in Garwula District, waar uw broer met uw ouders zou hebben gewoond, eveneens een St-Mary Catholic school zou zijn. Uw verklaringen dat uw broer bij uw ouders in het dorp woonde staan hierdoor ook op losse schroeven, waardoor er ernstige twijfels ontstaan bij uw verklaringen dat uw ouders in het dorp woonden. Daarenboven geeft uw broer op zijn Facebook account aan dat hij van Monrovia afkomstig is en dat hij er ook woont. **Uw algehele geloofwaardigheid wordt wederom ernstig ondermijnt door uw leugenachtige verklaringen over het contact dat u zou hebben met uw broer alsook over waar uw broer zou hebben gewoond en bijgevolg ook over de woonplaats van uw ouders.**

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw asielrelaas, identiteit of reisweg.

U legt een **kopie voor uw studentenkaart van 2012 – 2013**, toen u in de 12de graad zat en een **kopie van uw studentenkaart van 2010-2011**, toen u in de tiende klas zat. Deze kopieën tonen aan dat u inderdaad in Monrovia school liep en dat u in 2013 in de 12de klas zat, zoals u tevens ook verklaarde (zie gehoor CGVS, p 9). Het dient wel te worden opgemerkt dat u, toen u afstudeerde in 2013 **veertien** jaar zou zijn geweest terwijl de normale leeftijd in de 12de klas achttien jaar is (zie informatie toegevoegd aan de administratieve map). **Ook hier rijzen er nogmaals ernstige vraagtekens bij het door u geschetste profiel.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 oktober 2017 een schending aan van “artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet”, “48/6 van de Vreemdelingenwet”, “artikel 1A van de Conventie van Genève”, “de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over het begrip vluchteling.

Verzoeker stelt zich in België te bevinden, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 19 juni 2017.

Hij heeft aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft en betoogt “Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en dat hij geen andere keuze had dan het land van herkomst, Irak [wellicht een materiele vergissing en bedoeld wordt Liberia], te verlaten.”.

Wat betreft zijn laattijdige asielaanvraag legt verzoeker uit dat dit veeleer te maken had met de opvangomstandigheden voor asielzoekers in grote delen van Europa, dan dat dit indicatief zou zijn voor een gebrek aan een rechtmatige vrees. In Spanje trachtte men verzoeker zowel in het hotel als het centrum te overtuigen om verzoek om internationale bescherming in te dienen, gezien de levensomstandigheden voor asielzoekers er slecht waren. In Frankrijk sliep verzoeker op straat en merkte hij dat er veel andere mensen ook op straat sliepen, waardoor hij besloot door te reizen naar België.

Verzoeker herneemt dat zijn eerste initiatie van de Poro gemeenschap gebeurde toen hij twee jaar oud was. Hij stelt een groot litteken op zijn linker bovenarm te hebben ten gevolge van de rituelen toegepast door de Poro gemeenschap (stuk 3). Hij benadrukt spontaan het litteken op zijn vinger te hebben aangehaald. Verzoeker merkt op dat hij daaropvolgend geen enkele vraag heeft gekregen over zijn littekens.

Verzoeker onderstreept dat initiaties tot de Poro gemeenschap beschouwd worden als een vorm van marteling (<http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=search&docid=568d1ca94&skip=0&query=poro&coi=LBR>).

Hij geeft aan een eed (van geheimhouding) te hebben afgelegd, zodat het moeilijk is in detail te gaan over de Poro gemeenschap (<http://delivermanblogspotcom.blogspot.com/2016/06/fear-of-forced-initiation-into-poro.html>).

Voorts stelt verzoeker er zelf ook het raden naar te hebben waarom de eigenlijke initiatie pas op zijn 17 heeft plaatsgevonden. Hij haalt informatie aan waaruit niettemin blijkt dat dit niet ongevoerd is (http://archive.wikiwix.com/cache/?url=http%3A%2F%2Fdetoursdesmondes.typepad.com%2Fdtours_de_s_mondes%2F2006%2F01%2Ffla_socit_du_por.html).

Verzoeker benadrukt dat zijn vader de Gowla was, de priester van de gemeenschap. Vader van verzoeker vroeg hem op te volgen aangezien hijzelf zou vertrekken. Bovendien is het zo dat verzoeker steeds bij zijn oom verbleef in Monrovia. Verzoeker is geboren in het jaar 1999 wanneer er volop oorlog woedde in Liberia.

Wat betreft zijn verwestering stelt verzoeker niet te weten wat zijn vader in gedachten had toen hij verzoeker naar de stad stuurde om daar te gaan wonen, maar denkt dat zijn ouders de impact van de verhuis onderschat hebben.

Aangaande zijn interesse in de Poro gemeenschap, betoogt verzoeker dat hij veel negatieve verhalen hoorde over de Poro gemeenschap, dat de genootschap heel gesloten was, dat hij zijn eigen leven bij zijn oom leidde en zich focuste op zijn studies en dat hij slechts één maand bij de Poro genootschap is geweest. Hij legt voorts uit dat hij volledig geïndoctrineerd werd en dit, gezien zijn vader voor zijn ogen vermoord werd, zeer traumatische herinneringen oproept.

Verzoeker betoogt te hebben gesteld dat de Poro genootschap alleen voor mannen is (zie gehoorverslag, p. 12). Hij stelt dat verweerder onterecht vasthoudt aan de kleine verspreking van verzoeker.

Over zijn oom stelt verzoeker dat het geen optie was voor hem om af te wijken van de bevelen van zijn vader. Anderzijds bleef verzoekers oom verzoeker steeds steunen en hielp hij hem ontsnappen.

Verzoeker benadrukt dat hij in geval van terugkeer naar Liberia niet door de Poro genootschap met rust gelaten zal worden. Meer bepaald zal verzoeker gedood worden omdat hij het geheim naar buiten heeft gebracht.

Wat betreft het contact met zijn jongere broer geeft verzoeker dat hij degene is die de Facebookpagina heeft aangemaakt. Verzoeker legt uit dat hij er zijn eigen informatie over school opzette omdat hij die van zijn broer niet weet. Inmiddels heeft verzoeker foto's gekregen van zijn broer op zijn werkelijke school 'SDA' (stuk 4). Op deze foto's is de rode schooluniform te zien, die zich onderscheidt van het kaki uniform die verzoeker had op de St-Mary Catholic school. Verzoeker heeft deze foto's gekregen van zijn oom, dit is de enige persoon waarmee hij contact heeft naast één vriendin van verzoeker.

Verzoeker vreest vervolging door de leden van de Poro genootschap. Deze genootschap dient beschouwd te worden als een religieuze groepering, of op zijn minst als een sociale groepering. Voor verzoeker is het onmogelijk om de bescherming van de Liberiaanse autoriteiten in te roepen. De Liberiaanse autoriteiten zijn niet in staat zichzelf te beschermen, noch in de mogelijkheid om aan verzoeker individuele bescherming te bieden.

Verzoeker voert een schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet aan en geeft hierover een theoretische uiteenzetting.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift in een tweede middel een schending aan van *“artikel 48/4 Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; Schending van de zorgvuldigheidsplicht.”*.

Verzoeker betoogt dat verweerder in de bestreden beslissing nalaat na ook maar enig onderzoek te doen naar het land van herkomst van verzoeker wat betreft de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Hij stelt dat in geval van terugkeer zonder meer de fysieke integriteit van verzoeker geschonden wordt overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, zelfs indien zou worden geoordeeld dat de vrees van verzoeker geen vervolging inhoudt in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève.

In hoofddorde vraagt verzoeker de *“beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 4 oktober 2017, met kennisgeving van 4 oktober 2017 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchteling overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.”*.

In ondergeschikte orde vraagt hij de *“beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 4 oktober 2017, met kennisgeving van 4 oktober 2017 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.”*.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker *“Foto’s van de littekens van verzoeker”, “Foto’s van de broer van verzoeker in concepten”, “UNMIL, An assessment of human rights issues emanating from traditional practices in Liberia, december 2015, <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=search&docid=568d1ca94&skip=0&query=poro&coi=LBR>”, “Educational Watch, Fear of forced initiation into the Poro Secret Society in Freetown, 6 juni 2016, te consulteren op <http://delivermanblogspotcom.blogspot.be/2016/06/fear-of-forced-initiation-into-poro.html>”; “Détours des Mondes, La société du Poro chez les Sénoufo, 4 januari 2006, te consulteren op http://archive.wikiwix.com/cache/?url=http%3A%2F%2Fdetoursdesmondes.typepad.com%2Fdtours_des_mondes%2F2006%2F01%2Fla_socit_du_por.html.”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst kan met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat verzoeker pas op 19 juni 2017 een asielaanvraag (verzoek tot internationale bescherming) indiende, nadat hij reeds op 20 januari 2017 arriveerde in Europa, ruim vijf maanden in Spanje verbleef om via Frankrijk naar België te komen. Een voorgehouden advies van derden kan niet verschonen dat hij naliet asiel aan te vragen zodra hij in een veilig land was. Immers kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming en ernstige inspanningen onderneemt om deze te bekomen. Verzoekers verwijzing naar de opvangomstandigheden voor asielzoekers in grote delen van Europa kan evenmin verschonen, nu een dergelijk “*asylum shopping*” niet valt te rijmen met de houding van iemand die vreest voor vervolging. Het gegeven dat verzoeker zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is aldus een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte is een negatieve indicatie voor de waarachtigheid van de door hem geschetste vervolging.

2.4.2. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij (tot tweemaal toe) geïnitieerd werd in de Poro gemeenschap en zijn vader – die Chief Priest in Garuwa district was – als leider diende op te volgen (gehoorverslag van het CGVS van 11 september 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 5). Zo stelde verzoeker dat hij reeds als kind, op twee- of driejarige leeftijd, werd geïnitieerd (CGVS-verslag, p. 24). Tijdens de initiatie leren jongens in de Poro bush om hutten te bouwen, om gewassen te verbouwen, alsook de geheimen van hun stam (Poro Studies Association “*Exploring West African Secret Societies. Ebola and Secret Societies*”, p. 13), wat onmogelijk is voor een twee- à driejarige. Tevens valt dit niet te rijmen met de vaststelling dat verzoekers vader hem liet opgroeien in de hoofdstad – ver weg van de Poro gemeenschap – en hem pas opnieuw initieerde tot Poro op zeventienjarige leeftijd, terwijl verzoeker beweerdelijk voorbestemd was om zijn vader op te volgen als hogepriester. Verzoeker stelt niet te weten waarom de eigenlijke initiatie pas op zijn zeventien heeft plaatsgevonden en haalt informatie aan waaruit blijkt dat dit niet ongevoerd is (http://archive.wikiwix.com/cache/?url=http%3A%2F%2Fdetoursdesmondes.typepad.com%2Fdtours_de_s_mondes%2F2006%2F01%2Fla_socit_du_por.html). Vooreerst gaat verzoeker eraan voorbij dat zijn initiatie op zeventienjarige leeftijd op zich niet in twijfel wordt getrokken, doch wel het gegeven dat hij is opgegroeid in de hoofdstad, ver weg van de Poro gemeenschap, en vervolgens pas op zeventienjarige leeftijd wordt ingewijd, terwijl hij zijn vader als hogepriester dient op te volgen.

Bovendien blijkt uit dit artikel dat jongens van 7 tot 28 jaar worden geïnitieerd tot de Poro gemeenschap. Dergelijke informatie bevestigt de vaststelling dat het geenszins geloofwaardig is dat verzoeker voor het eerste geïnitieerd werd op twee- à driejarige leeftijd. Evenzeer is dit strijdig met verzoekers levensloop nu verzoeker niet enkel diende toe te treden tot de Poro gemeenschap maar bovendien zijn vader als hogepriester moest opvolgen. Dit laatste veronderstelt een leerproces dat verzoeker niet heeft (kunnen) doorlopen, noch bekend mee is. Immers er kan niet worden aangenomen dat verzoekers ouders als traditionalisten hem naar de stad zouden hebben gestuurd, waar hij “*westers*” onderwijs genoot en moslim werd (CGVS-verslag, p. 20) en hun traditionele taken geheel onbesproken en onvoorbereid laten, zoals onder blijkt.

2.4.3. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij spontaan aanhaalde dat hij een litteken op zijn vinger heeft en dat hij bovendien een litteken op zijn linker bovenarm heeft (zie foto neergelegd bij verzoekschrift), merkt de Raad op dat deze littekens niet kunnen aantonen dat verzoeker werd geïnitieerd tot Poro. Immers, het louter hebben van littekens kan de oorzaak van de opgelopen verwondingen niet aantonen. Bovendien hebben foto's hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde. Uit een eenvoudige, ongedateerde foto kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid waarbij de op de foto zichtbare verwondingen werden opgelopen. Bovendien het litteken van verzoeker, zoals te zien op de neergelegde foto, helemaal niet overeen met de littekens die worden aangebracht in het kader van Poro initiatie rituelen (Poro Studies Association “*Exploring West African Secret Societies. Ebola and Secret Societies*”, p. 14-15).

2.4.4. Voorts ondergraaft verzoekers gebrek aan interesse in de Poro gemeenschap zijn voorgehouden asielrelaas. Het is immers redelijk aan te nemen dat verzoeker, die stelde ervan op de hoogte te zijn dat zijn vader hogepriester van Poro was (CGVS-verslag, p. 7), hierover vragen zou stellen aan zijn oom, *quod non* (CGVS-verslag, p. 11). Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat hij veel negatieve verhalen hoorde over de Poro gemeenschap, dat de genootschap heel gesloten was, dat hij zijn eigen leven bij zijn oom leidde en zich focuste op zijn studies en dat hij slechts één maand bij de Poro genootschap is geweest. Dergelijke argumenten nemen niet weg dat van verzoeker kan verwacht worden dat hij enkele vragen of bedenkingen maakt bij het geloof en de functie van zijn vader, temeer nu verzoeker zelf verklaarde dat dit in zijn omgeving werd besproken en bovendien steeds negatief waren over Poro (CGVS-verslag, p. 26) en hijzelf moslim is (CGVS-verslag, p. 21). Hoe dan ook verzoeker behoort tot een familie, en los van de vaststelling dat hij beweerdelijk bij een oom opgroeit, kan aangenomen dat zijn vader zijn belangrijke traditionele functie (in)direct kenbaar heeft gemaakt.

2.4.5. Ook de vaststelling dat verzoeker amper iets kan vertellen over de Poro gemeenschap (CGVS-verslag, p. 11) doet afbreuk aan zijn beweringen dat hij geïnitieerd werd tot Poro en zijn vader als hogepriester diende op te volgen. Immers, verzoeker verklaarde dat hij werd meegenomen naar de Poro bush (CGVS-verslag, p. 5) en er deelnam aan ceremonies (CGVS-verslag, p. 20, p. 24), zodat niet kan aangenomen worden dat hij er niet meer over kan vertellen.

2.4.6. Daarnaast valt niet te rijmen dat verzoekers oom initieel stelde – nog voor verzoeker geïnitieerd zou worden tot Poro – dat hij verzoeker niet kan helpen, dat het traditie is en dat hij bang is (CGVS-verslag, p. 22-23), om vervolgens, wanneer verzoeker uit de Poro bush ontsnapt was, verzoekers vlucht uit Liberia en zijn verdere reis te organiseren (CGVS-verslag, p. 25). Evenmin kan worden ingezien dat verzoekers oom, die geen lid is van de Poro gemeenschap maar die wel op de hoogte was van de functie van verzoekers vader, verzoeker zonder enige bedenking naar zijn ouders zou terugsturen (CGVS-verslag, p. 10, p. 26). Temeer nu deze initiaties tot de Poro genootschap beschouwd worden als een vorm van marteling, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd.

2.4.7. Aldus hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers beweringen dat hij werd geïnitieerd tot de Poro gemeenschap en zijn vader als hogepriester diende op te volgen. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoekers vrees voor vervolging ingeval van terugkeer naar Liberia. Bovendien kan verzoeker evenmin aannemelijk maken dat hij daadwerkelijk gezocht wordt in Liberia. Verzoeker komt niet verder dan enkele losse beweringen. Zo stelt hij slechts dat hij in contact staat met zijn oom en dat deze hem heeft gezegd dat hij wordt gezocht in Liberia, maar kan hij hierover geen nadere informatie geven (CGVS-verslag, p. 8).

2.4.8. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat hij geen contact meer onderhoudt met zijn jongere broer J.S. (CGVS-verslag, p. 26) en dat zijn broer steeds bij zijn ouders in Garwula District heeft gewoond (CGVS-verslag, p. 6). Dergelijke verklaringen klemmen echter met de inhoud van verzoekers Facebookaccount (zie informatie administratief dossier), waaruit blijkt dat hij bevriend is met zijn broer en deze op 19 augustus 2017 op een post van verzoeker heeft gereageerd. Ook de bewering dat verzoekers broer steeds bij zijn ouders in Garwula District zou gewoond hebben (CGVS-verslag, p. 6) valt niet te rijmen met de vaststelling dat verzoekers broer volgens zijn Facebookprofiel – zoals verzoeker (CGVS-verslag, p. 9; zie studentenkaart) – naar de St-Mary Catholic school is gegaan. Bovendien geeft verzoekers broer op zijn Facebookaccount aan dat hij van Monrovia afkomstig is en dat hij er ook woont. Verzoekers verklaringen dat zijn broer bij zijn ouders in het dorp woonde zijn aldus geheel ongeloofwaardig, hetgeen tevens afdoet aan de bewering dat zijn ouders daadwerkelijk in het dorp woonden. Voorgaande leugenachtige verklaringen over het contact met en de woonplaats van verzoekers broer, ondergraven verder verzoekers geloofwaardigheid.

2.4.9. De uitleg in het verzoekschrift, waarbij verzoeker aangeeft dat hij de Facebookpagina van zijn broer gemaakt heeft en er zijn eigen informatie had opgezet, kan niet overtuigen. Immers, de Raad kan niet inzien waarom verzoeker een Facebookpagina voor zijn broer zou aanmaken, laat staan waarom hij er foutieve informatie op zou plaatsen, temeer nu hij geen contact met zijn broer onderhield. Dergelijke *post factum* verklaringen zijn bezwaarlijk ernstig.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat de werkelijke school van zijn broer SDA is. Hij legt foto's neer van personen in rode schooluniformen en stelt dat deze aldus verschillend zijn van de kaki schooluniformen op St-Mary Catholic School. De Raad merkt op dat niet kan worden nagegaan of de persoon op de foto's daadwerkelijk verzoekers broer is, noch of de personen op de foto's naar de school SDA gaan. Evenmin legt verzoeker enig objectief element neer waaruit zou blijken dat de schooluniformen van St-Mary Catholic school kaki zouden zijn.

2.4.10. De informatie met betrekking tot de initiatie tot de Poro gemeenschap - "*UNMIL, An assessment of human rights issues emanating from traditional practices in Liberia, december 2015*", "*Educational Watch, Fear of forced initiation into the Poro Secret Society in Freetown, 6 juni 2016*" – wordt niet dienstig neergelegd nu geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beweringen tot Poro te zijn geïnitieerd.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat verweerder in de bestreden beslissing nalaat na ook maar enig onderzoek te doen naar het land van herkomst van verzoeker wat betreft de toekenning van de subsidiaire bescherming. Verzoeker gaat er aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK